

ХОЧ ВОНО І ДРЕВНЄ, АЛЕ МОЛОДЕ

За кілька століть село пережило всього – і доброго, і поганого: революцію, війни, голодомор, колективізацію, Афганістан, перебудову і дочекалося незалежної самостійної України. Попри всі негаразди, село вистояло і продовжує жити по-новому...

4 стор.

Із сумом і радістю водночас згадує молоді літа Мотрона Миколаївна Хижук

Неділя, що припала на 17 липня 2011 року, була особливо святковою, незвичайною для жителів с.Радянське (П'янке), адже саме цього дня стрілка годинника історії зупинилася на поділці 530 років. Більш як півтисячоліття тому в офіційних документах було зафіксовано першу згадку про село П'янке (П'яне). Своєрідна назва села, за народними переказами, пояснювалась чи то тим, що княгиня Лукерія, якій належало поселення, пропала його, чи тим, що в селі була побудована гуральня, де «гна-ли» самогон, і навколишній люд частенько бачили п'яним.

Урочистості з дня народження розпочалися зранку. На шкільному стадіоні зібралися учні, молодь, старше покоління, прибули футбольні команди із навколишніх сіл для участі у турнірі з міні-футболу, присвяченому 530-літтю села. Кілька годин футболісти тримали в напрузі своїх уболівальників. І ось результат: перше місце посіла команда з Ярославич, друге –

ХОЧ ВОНО І ДРЕВНЄ, АЛЕ МОЛОДЕ

із Радянського, третє – зі Свищева. Всі команди-переможці нагороджені кубками, грамотами. Крайчим нападаючим визнано Євгена Крутова (с.Радянське), крайчим воротарем – Романа Степанишина (с.Ярославичі). Такий турнір відбувся вперше в історії Радянського. Вже й сільський люд, і гості зібралися біля клубу, щоб продовжити урочистості, а любителі спорту ще довго не хотіли покидати гостинного шкільного стадіону, де вручали нагороди.

Згодом святкування продовжилось в клубі, біля входу якого місцевий священик отець Василь відслужив молебень за село і його жителів, а церковний хор заспівав «Многіі літа» всім присутнім.

Наступним етапом свята були чудові виставки - «Своє життя я вишила руками», «Відкрий для себе край» - розміщені у фойє клубу завідуючою бібліотекою Г.Є.Ільчук, де були представлені роботи сільських вишивальниць: Марії Кравчук, Наталії Літвінчук, Антоніни Микитюк, Софії Воеводи, Алли Ульянич, Сніжани Хомицької, Марії Прокочук. Також експонувалися учнівські роботи з бісеру і паперу мистецької студії, якою керує директор місцевої школи Т.В.Зінчук. Ця виставка нікого не залишила байдужим. Особливо відвідувачі дивувалися незвичайному дару бісероплетіння нинішніх випускників школи Івана Заїки і Володимира Микитюка, малюванню картин бісером Сергія Зінчука і Василя Гордійчука, а ікона Божої Матері, викладена бісером Інною Літвінчук, вразила своєю незвичайною

красою. А як гарно підкреслив творчість народних умільців «шевченківський» тип хати з соняшниками і мальвами, який з-товив В.В.Зінчук, колишній прораб-будівельник, якому село завдячує і школою, і клубом!

Чудову концертну програму запропонувала глядачам педагог-організатор Радянської дев'ятирічки В.М.Герасимчук, під керівництвом якої свої вокальні і декламаторські таланти показувала сільська молодь: Є.Прокочук, А.Ільчук, Я.Ільчук, І.Герасимчук, В.Кравчук, В.Гордійчук, Н.Воробей (місцева поетеса); сільський жіночий ансамбль і церковний хор, які вразили гостей своїм поважним віком (декому вже й за 70!). Нагорода за майстерність – бурхливі оплески залу, який, до речі, був ущерть наповнений.

Із вітальним словом до громади звернулися сільський голова Т.М.Гордійчук, який був ініціатором і організатором цього святкового дійства, а також голова районної ради В.Р.Харков, перший заступник голови РДА Р.О.Поліщук, сільські голови з Новосілок В.Г.Савич та з Ярославичів Л.А.Прудніков.

Хочеться нагадати, що вперше свято села «Радянському - 515» було проведено 15 років тому з ініціативи тодішнього сільського голови Г.М.Ільчук і завклубом М.М.Гордійчука.

Що ж, традиції продовжуються. Свято вдалося на славу. Дай, Боже, жителям Радянського зустріти наступний ювілей у мирі, здоров'ї та достатку.